

Isolation and identification of *Helicobacter pullorum* from cecal content and liver of broiler poultry referred to veterinary clinics in Tabriz using culture and PCR methods

Alavi shoushtari, S.M.¹, Javadi, A.^{2*}, Zarrini, G.R.³, Mirzaie, H.⁴, Hanifian, S.H.⁵

1- PhD Student, Department of Food Hygien, Faculty of Veterinary Medicine, Tabriz Medical Science, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.

2- Associate Professor, Department of Food Hygien, Faculty of Veterinary Medicine, Tabriz Medical Science, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.

3- Associate Professor, Department of Animal Biology, Faculty of Natural Sciences, Tabriz University, Tabriz, Iran.

4- Associate Professor, Department of Food Hygien, Faculty of Veterinary Medicine, Tabriz Medical Science, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.

5- Associate Professor, Department of Food Science and Technology, Faculty of Agriculture, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.

*Corresponding authors email: Javadi@iaut.ac.ir

(Received: 2022\8\3 Accepted: 2022\11\30)

Abstract

The potential role of *Helicobacter pullorum* as an emerging cause of foodborne infection and a common disease between humans and livestock has been proven. This bacterium has been isolated from the contents of the cecum, liver and duodenum of laying and broiler poultry, as well as from the contents of the digestive system and bile ducts in human cases of gastrointestinal inflammatory diseases. The aim of this study was to investigate *Helicobacter pullorum* infection in broiler poultry with symptoms of enteritis referred to one of the poultry clinics in Tabriz city. For this purpose, 70 samples of cecal contents and 70 liver samples from 14 broiler flocks were evaluated using bacterial culture and PCR (Polymerase Chain Reaction) methods. Based on the findings, 10 cecal content samples from 2 different herds were positive for the presence of *Helicobacter pullorum* bacteria in culture and molecular PCR tests, while none of the liver samples were positive in this respect. Considering the role of *Helicobacter pullorum* in causing mortality and damages in poultry farms and its related economic importance and the possibility of causing secondary carcass contamination during the slaughter due to presence of the bacterium in the digestive system of poultry as well as the zoonotic nature of the disease, therefore the above bacterium should always be considered as a health risk factor threatening the health of consumers.

Conflict of interest: None declared.

Keywords: Broiler chicken, Caecum, *Helicobacter pullorum*, Liver, PCR.

جستجو و شناسایی هلیکوباکتر پلوروم در کبد و محتویات سکوم تعدادی از طیور گوشتی ارجاعی به درمانگاه‌های شهر تبریز، با استفاده از روش‌های کشت و PCR

سید محمد علوی شوشتری^۱، افشین جوادی^{۲*}، غلامرضا زرینی^۳، حمید میرزائی^۴، شهرام حنیفیان^۵

۱- دانشجوی دکترای تخصصی، گروه بهداشت مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، علوم پزشکی تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

۲- استاد گروه بهداشت مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، علوم پزشکی تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

۳- دانشیار گروه زیست‌شناسی جانوری، دانشکده علوم طبیعی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

۴- دانشیار گروه بهداشت مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، علوم پزشکی تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

۵- دانشیار گروه علوم و صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

*نویسنده مسئول مکاتبات: Javadi@iaut.ac.ir

(دریافت مقاله: ۱۴۰۱/۵/۱۲ پذیرش نهایی: ۱۴۰۱/۹/۹)

چکیده

نقش بالقوه هلیکوباکتر پلوروم به عنوان عامل نوظهور ایجاد عفونت غذایی و یک بیماری مشترک بین انسان و دام ثابت شده است. این باکتری از محتویات سکوم، کبد و دوازده طیور تخم‌گذار و گوشتی و همچنین از محتویات دستگاه گوارش و مجاری صفراوی در موارد بیماری‌های التهاب معده‌ای - روده‌ای انسان، جدا شده است. هدف از انجام مطالعه حاضر، بررسی آلودگی به هلیکوباکتر پلوروم در طیور گوشتی دارای علائم آنتریت ارجاعی به یکی از کلینیک‌های طیور سطح شهر تبریز بود. بدین منظور، تعداد ۷۰ نمونه محتویات سکوم و ۷۰ نمونه کبد مربوط به ۱۴ گله جوجه‌گوشتی با استفاده از روش‌های کشت باکتریایی و PCR (Polymerase Chain Reaction) مورد ارزیابی قرار گرفت. بر اساس یافته‌ها، تعداد ۱۰ نمونه از محتویات سکوم مربوط به ۲ گله متفاوت، در آزمایشات مربوط به کشت و نیز آزمون مولکولی PCR، از نظر وجود باکتری هلیکوباکتر پلوروم مثبت بودند، در حالی که هیچ‌یک از نمونه‌های کبد از این نظر مثبت نبود. با توجه به نقش هلیکوباکتر پلوروم در ایجاد تلفات و خسارت در طیور پرورشی و اهمیت اقتصادی مربوطه و جایگزینی آن در دستگاه گوارش طیور و امکان ایجاد آلودگی ثانویه لاشه‌ها در حین عملیات کشتار و نیز زئونوزبودن بیماری مذکور، لذا باکتری فوق به عنوان یک عامل خطر بهداشتی تهدیدکننده سلامت مصرف‌کنندگان، همواره مطرح می‌باشد.

کلیدواژه‌ها: هلیکوباکتر پلوروم، PCR، جوجه‌گوشتی، کبد، سکوم.

مقدمه

هلیکوباکتر پلوروم در سال ۱۹۹۴ توسط استنلی و همکاران از طیور تخم‌گذار و محتویات سکوم، کبد و دوازده طیور نیمچه گوشتی که دارا و یا فاقد هپاتیت بودند و در موارد انسانی از بیمارانی که دارای بیماری التهاب معده‌ای - روده‌ای بودند، جدا شده است. جنس هلیکوباکتر جزو باکتری‌های گرم منفی بوده و هلیکوباکتر پلوروم از گروه هلیکوباکتر آنترهپاتیک (*entrohepatic helicobacter species*)، اوره‌آز منفی، غیرهاگ‌زا، فنری شکل و خمیده است که در دماهای ۳۷ و ۴۲ درجه سلسیوس تحت شرایط میکروآنروفلیک رشد می‌کند (Stanley et al., 1994; Hassan et al., 2014a). همچنین باکتری مذکور در دماهای ۲۵ و ۴ و ۱۸- درجه سلسیوس به ترتیب ۱۱ و ۱۴ و ۱۶ ساعت زنده می‌ماند (Basharan Kahraman et al., 2016). کلنی‌های آن در محیط بلاد آگار حاوی ۵ درصد خون اسب، به اندازه نوک سوزن، آبکی، کمی محدب، خاکستری - سفید، آلفاهمولیتیک، فاقد رنگدانه و نیمه‌شفاف است. باکتری دارای ۳-۴ میکرومتر طول و ۳/۵-۰/۱ میکرومتر عرض و کمی خمیده و میله‌ای شکل بوده و دارای یک فلاژل منفرد و تک‌قطبی است. (Stanley et al., 1994; Zaroni et al., 2007; Jebeli et al., 2020).

سویه‌های مختلف هلیکوباکتر پلوروم در دستگاه گوارش و کبد طیور حضور دارند. بعضی سویه‌های بیماری‌زا در دستگاه گوارش، مجاری صفراوی و محوطه دهانی انسان و بسیاری از گونه‌های حیوانات نیز یافت می‌شوند (Stanley et al., 1994; Ceelen et al., 2006; Zaroni et al., 2007). قابلیت زئونوز بودن

هلیکوباکتر پلوروم که باعث ایجاد اسهال و بیماری‌های مزمن کبدی در انسان می‌شود، به وسیله محققین متعددی مطرح شده است (Stanly et al., 1994; Steinbrueckner et al., 1997; Atabay et al., 1998; Fox et al., 1998; Ceelen et al., 2005). در مطالعه‌ای ۳۳/۶ درصد از نمونه‌های سکوم و ۳۱/۸ درصد از نمونه‌های کولون و ۱۰/۹ درصد از نمونه‌های ژورنوم و ۴/۶ درصد از نمونه‌های کبد جوجه‌های گوشتی از نظر وجود هلیکوباکتر پلوروم مثبت بودند (Ceelen et al., 2006). سیلن و همکاران در سال ۲۰۰۶ و نیز سیلن و همکاران در سال ۲۰۰۷ نشان دادند که هلیکوباکتر پلوروم به موکوس دستگاه گوارش چسبیده و به‌طور متناوب در سکوم و روده جوجه‌های گوشتی مستقر و ارتباط تنگاتنگی با اپیتلیوم سطحی بافت روده دارد که سبب ترشح مداوم آن به داخل مدفوع می‌شود (Ceelen et al., 2006; Ceelen et al., 2007). همچنین محققان گزارش کرده‌اند که این باکتری به مخاط دستگاه گوارش چسبیده و بعد از ورود به ماکروفاژهای مورین، دارای قابلیت وادار کردن سلول به تولید اکسید نیتریک می‌باشد.

واکنش متقابل بین باکتری هلیکوباکتر پلوروم با ماکروفاژهای میزبان همچنین باعث تحریک ترشح سایتوکین‌های پیش‌التهابی نظیر $TNF\alpha$ (Tumor Necrosis Factor alpha)، $IL-1\beta$ (Interlukin-1 beta)، $IL-6$ (Interlukin-6) و $MIP-2$ (Macrophage Inhibitor Potentiator Protein-2) می‌شود (Parente et al., 2016).

محققان علاوه بر روش کشت میکروبی، از روش مولکولی با استفاده از زوج پرایمرهای اختصاصی برای

مدت ۴۸ ساعت پس از تلقیح باکتری در کیسه زرده، تلف شدند (Hassan et al., 2014). هلیکوباکتر پلوروم از ۴ نمونه از ۱۷ نمونه گوشت مرغ گرم هم جدا شده‌است (Borges et al., 2015). همچنین باکتری فوق از ۲۰ درصد نمونه‌های محتویات تخم‌مرغ و ۱۱/۶ درصد از پوسته تخم‌مرغ‌ها جدا شده‌است (Galal Abdel hameed and Sender, 2015). البته در برخی موارد هم مشاهده شده که نمونه‌ها در آزمایش PCR مثبت بوده ولی در روش‌های جداسازی میکروبی، هلیکوباکتر پلوروم جدا نشده‌است (Ceelen et al., 2007).

با توجه به اهمیت باکتری هلیکوباکتر پلوروم به‌عنوان عامل بیماری، تلفات و خسارت در گله‌های طیور پرورشی و نیز زئونوز بودن آن و تهدید بهداشت غذایی از طریق آلودگی لاشه طیور استحصالی در کشتارگاه‌های طیور، به باکتری مذکور، لذا هدف از انجام مطالعه حاضر، جستجو و شناسایی هلیکوباکتر پلوروم در کبد و محتویات سکوم جوجه‌های گوشتی تعدادی از مرغداری‌های صنعتی استان آذربایجان شرقی بود.

مواد و روش‌ها

- نمونه برداری: در مطالعه توصیفی مقطعی (cross sectional) حاضر، در بازه زمانی مرداد تا اسفند سال ۱۳۹۹، تعداد ۷۰ نمونه محتویات سکوم و ۷۰ نمونه کبد، از نیمچه‌های ۱۴ گله مختلف طیور گوشتی استان آذربایجان شرقی (در مجموع تعداد ۱۰ نمونه از هرگله) که مبتلا به آنتریت بوده و به یکی از کلینیک‌های طیور سطح شهر تبریز ارجاع داده شده بودند، به‌صورت

ردیابی ژن 16S rRNA هلیکوباکتر پلوروم با محصولی به اندازه ۴۴۷ جفت باز، جهت شناسایی و تأیید باکتری فوق سود برده‌اند (Stanley et al., 1994; Zanoni et al., 2007; Jebeli javan, et al., 2020). اسید نوکلئیک هلیکوباکتر پلوروم در نمونه‌های مدفوع جوجه‌های گوشتی که به‌طور تجربی به باکتری آلوده شده بودند وجود داشته و این امر نشان‌دهنده این است که محل اصلی استقرار باکتری مذکور، سکوم بوده و به داخل مدفوع ترشح می‌شود. لذا هلیکوباکتر پلوروم به‌عنوان عامل آلودگی متقاطع سطح لاشه‌ها طی فرآیند کشتار مطرح شده و می‌تواند به‌عنوان یک منبع ایجاد عفونت برای انسان مطرح باشد. البته اختلاف آشکار میزان آلودگی لاشه طیور در مطالعات مختلف مربوط به آلودگی متقاطع لاشه‌ها با محتویات سکوم در طول عملیات کشتار می‌باشد، هرچند آلودگی سطح لاشه طیور ممکن است طی حمل و نقل به کشتارگاه نیز حاصل شود (Ceelen et al., 2007). بنا به گزارشی، ۷۶/۴ درصد از محتویات سکوم بوقلمون‌های نمونه‌برداری شده در کشتارگاه از نظر وجود هلیکوباکتر پلوروم مثبت بودند (Zanoni et al., 2011). هلیکوباکتر پلوروم همچنین از سکوم، کبد، کیسه زرده و کیسه‌های هوایی جوجه‌هایی که بطور تجربی به باکتری مذکور آلوده شده بودند و جوجه‌های تلف شده، جنین‌های تلف شده، پرده‌های جنینی و مایعات جنینی و تخم‌مرغ‌های جنین‌دار آلوده، جدا شده‌است. همچنین جدایه‌های هلیکوباکتر پلوروم به‌عنوان عامل تلفات ۳۳/۳ درصد از جوجه‌های دارای اسهال که بصورت تجربی آلوده شده بودند، مطرح شده و تمامی جنین تخم‌مرغ‌هایی که بصورت تجربی به باکتری فوق آلوده شده بودند، ظرف

لیز شده اسب (پارس پیوند، تهران، ایران) اضافه می‌گردید. سپس نمونه‌ها همگن شده و پس از انتقال به آزمایشگاه میکروبی‌شناسی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تحت شرایط میکروآئروفیلیک (۶ درصد O_2 ، ۷/۱ درصد CO_2 ، ۷/۱ درصد H_2 ، ۷۹/۷ درصد N_2) با استفاده از جار بی‌هوایی و دستگاه آنوکسومات (Mart Microbiology, Netherlands)، در دمای ۳۷ درجه سلسیوس به مدت ۷۲ ساعت گرمخانه‌گذاری می‌گردیدند.

-آزمایش PCR جهت بررسی حضور هلیکوباکتر پلوروم در نمونه‌ها: در مطالعه حاضر از واکنش زنجیره‌ای پلی‌مرز (PCR) به منظور تشخیص مستقیم وجود هلیکوباکتر پلوروم در نمونه‌های بافتی و تمایز از سایر هلیکوباکترها با استفاده از زوج پرایمر اختصاصی و ردیابی ژن جزء ۱۶S rRNA باکتری مذکور و بر مبنای مشاهده محصولی به اندازه ۴۴۷ جفت باز، طبق توصیف استنلی و همکاران استفاده شد. لازم به ذکر است که توالی سکانس آغازگر رو به جلو آن به صورت 5'-ATA AAT GGT AGT TGT TGT CAG-3' و سکانس آغازگر رو به عقب مربوطه، به شکل 3'-GAT-TGG CTC CAC TTC ACA-5' طبق توصیف استنلی و همکاران بود که از شرکت تکاپوزیست (تهران-ایران) خریداری و استفاده گردید (Stanley et al., 1994).

با توجه به این‌که جهت انجام PCR در مورد نمونه‌های مربوط به محتویات سکوم و بافت کبد، ابتدا نیاز به استخراج DNA ژنومی می‌باشد، لذا بدین منظور ۲۵ میلی‌گرم از هر نمونه با استفاده از کیت تجاری استخراج DNA فاورژن (Favorgen, Taiwan) و مطابق

نمونه‌گیری غیر تصادفی هدفمند (non randomized purposive sampling) تهیه گردید. بدین منظور پس از این‌که کبد و سکوم هر پرنده جدا می‌شد، بلافاصله دو سر سکوم بوسیله نخ نایلونی مسدود شده و هر یک از نمونه‌ها در کیسه پلاستیکی استریل مجزا قرار گرفته و بلافاصله در مجاورت یخ به آزمایشگاه میکروبی‌شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی علوم پزشکی تبریز منتقل می‌گردید. در ادامه در آزمایشگاه، ابتدا سطح خارجی نمونه محتویات سکوم با استفاده از الکل اتیلیک ضد عفونی شده و به دو قسمت مساوی تقسیم و یک قسمت از آن به صورت استریل جهت کشت میکروبی و قسمت دیگر به صورت استریل در مجاورت یخ خشک جهت انجام آزمایش مولکولی واکنش زنجیره‌ای پلی‌مرز (Polymerase Chain Reaction; PCR) به آزمایشگاه بخش میکروبیولوژی دانشکده علوم طبیعی دانشگاه تبریز انتقال داده می‌شد. در مورد نمونه‌های کبد هم ابتدا نمونه‌ها به ۲ قسمت تقسیم شده و جهت انجام آزمایشات میکروبی و مولکولی، طبق الگوی فوق مورد استفاده قرار می‌گرفت. همچنین لازم به ذکر است که حداکثر ظرف مدت ۱۲ ساعت پس از نمونه‌برداری، کشت میکروبی نمونه‌ها انجام می‌شد.

- غنی‌سازی اولیه جهت جداسازی هلیکوباکتر پلوروم به روش کشت باکتریایی: ابتدا محلول یک به یک (وزن به حجم) از نمونه‌ها در محلول فسفات بافر (phosphate buffer solution) تهیه می‌شد. سپس ۲۰۰ میکرولیتر از محلول تهیه‌شده به لوله ۱/۵ میلی‌لیتری حاوی ۴۰۰ میکرولیتر از محلول حاوی مخلوط ۷/۵ گرم گلوکز (Merck, Germany)، ۲۵ میلی‌لیتر بولتون برات (Merck, Germany) و ۷۵ میلی‌لیتر خون استریل

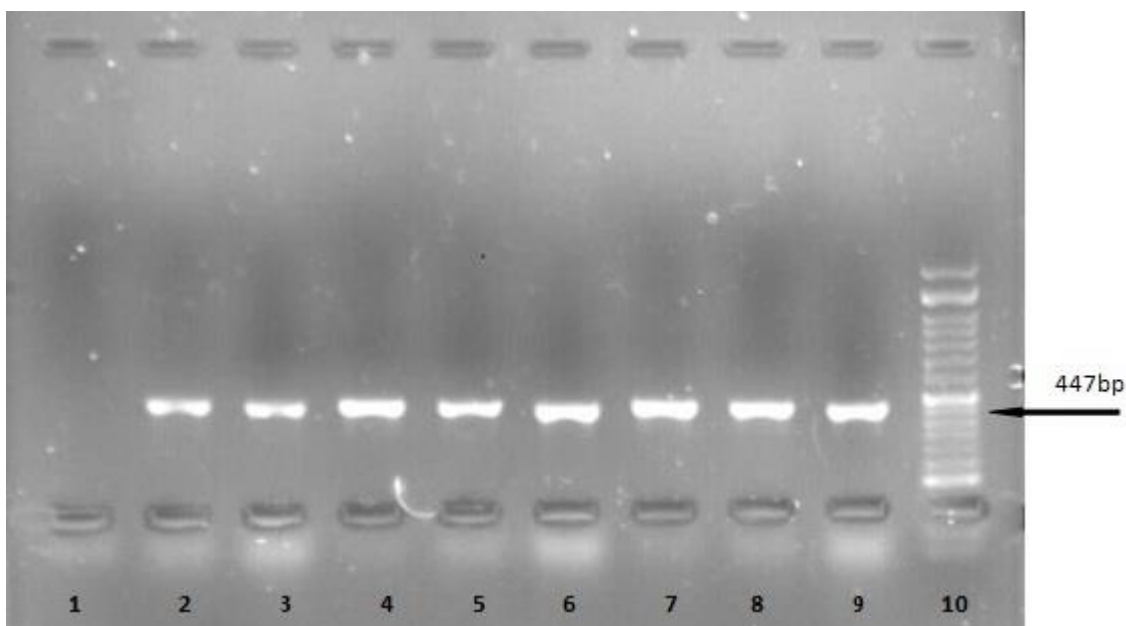
دستورالعمل کیت، استفاده شد. در ادامه در حجم نهایی ۱۲/۵ میکرولیتر، مخلوط لازم برای واکنش زنجیره‌ای پلی‌مراز، حاوی ۶/۲۵ میکرولیتر مسترمیکس Taq2x (Amplicon, Dense, Denmark)، ۲ میکرولیتر DNA الگو (template)، ۰/۷ میکرولیتر از هر پرایمر و ۳/۵۵ میکرولیتر آب مقطر دوبار تقطیر تهیه شد. برنامه چرخه حرارتی برای انجام واکنش PCR هم شامل واسرشت‌سازی اولیه در دمای ۹۴ درجه سلسیوس به مدت ۳ دقیقه و متعاقباً ۳۵ چرخه واسرشت‌سازی در دمای ۹۴ درجه سلسیوس به مدت ۳۰ ثانیه و بازپخت مرحله اول در دمای ۵۲ درجه سلسیوس به مدت ۳۰ ثانیه و مرحله دوم در دمای ۵۷ درجه سلسیوس به مدت ۳۰ ثانیه اجرا شد. همچنین مرحله بسط (elongation) در دمای ۷۲ درجه سلسیوس به مدت ۲ دقیقه و مرحله بسط نهایی در دمای ۷۲ درجه سلسیوس به مدت ۵ دقیقه انجام گردید. در ادامه مقدار ۳ میکرولیتر از محصول PCR هر نمونه بر روی ژل آگاروز ۱/۵ درصد چند منظوره (CinnaGen, Tehran, Iran) به همراه ۱/۴ میکرولیتر DNA green viewer (Parstous, Mashhad, Iran) تهیه شده در ۳۰ میلی‌لیتر بافر تریس استات اتیلن‌دی‌آمین‌تترا استیک‌اسید (EDTA) (pH=8) (Merck, Germany) و نیز مقدار ۲ میکرولیتر (طبق دستورالعمل شرکت سازنده) DNA Ladder 100bp (Smobio, Aachen, Germany) به‌عنوان نشانگر اندازه مولکولی، بارگذاری گردید. سپس عمل الکتروفورز در ولتاژ ثابت ۱۰۰ ولت در بافر تریس-استات اتیلن‌دی‌آمین‌تترا استیک‌اسید 1x (EDTA) به مدت ۳۰ دقیقه اجرا گردیده و در نهایت ژل الکتروفورزشده با استفاده از دستگاه قرائت ژل (Uvitec, Cambridge,)

کشت میکروبی جهت جداسازی اختصاصی هلیکوباکتر پلوروم: در ادامه جهت جداسازی باکتری هلیکوباکتر پلوروم و ارزیابی تطابق نتایج آزمایشات کشت میکروبی و مولکولی به‌عنوان استاندارد طلائی (golden standard)، از نمونه‌هایی که مرحله غنی‌سازی اولیه را طی کرده و در آزمایش مولکولی PCR از نظر وجود هلیکوباکتر پلوروم، مثبت بودند، ۱۰۰ میکرولیتر برداشته و در فیلتر غشایی سلولزی (Sartorius, England) ریخته و مستقیماً بر روی محیط کشت کلمییا آگار (Merck, Germany) حاوی ۵ درصد خون گوسفندی (پارس‌پیوند، تهران، ایران) قرار دادیم. سپس محیط مذکور را به مدت ۱۵ دقیقه در دمای اتاق و در شرایط محیط هوایی قرار داده و سپس فیلترها برداشته شده و پلیت‌ها به مدت ۷۲ ساعت دیگر در دمای ۳۷ درجه سلسیوس و شرایط میکروآنروفلیک (۶ درصد O₂، ۷/۱ درصد CO₂، ۷/۱ درصد H₂، ۷۹/۷ درصد N₂) گرمخانه‌گذاری گردیدند. پس از طی دوره ذکر شده، از کلنی‌های اندازه نوک سوزنی سفید - طوسی رنگ، به مقدار لازم برداشته و با تهیه گسترش میکروبی و انجام رنگ‌آمیزی گرم و بررسی و مشاهده مورفولوژی میکروسکوپی، باکتری‌های گرم منفی، کمی خمیده و کشیده را انتخاب کرده و آزمایشات افتراقی لازم شامل آزمون‌های اکسیداز، کاتالاز، اوره‌آز، DNAase، هیدرولیز هیپورات، آلکالین فسفاتاز، احیای نیترات و تولید گاز H₂S در محیط TSI agar را بر روی پرگنه خالص مربوط به آن‌ها انجام دادیم.

ذکر است که موارد مثبت ذکر شده مربوط به نمونه‌های گله‌های شماره ۱ و شماره ۲ بودند که ۱۴/۲ درصد از گله‌ها را شامل می‌شوند (۲ گله از تعداد کل ۱۴ گله). این درحالی است که تمامی ۷۰ نمونه کبد مورد آزمایش، در آزمایش PCR منفی بودند. نمونه‌ای از نتایج حاصله از آزمایش PCR در شکل ۱ ارائه شده است.

یافته‌ها

در آزمایش PCR که در آن از جفت پرایمر اختصاصی ژن 16S rRNA هلیکوباکتر پلوروم استفاده شده بود، تعداد ۷۰ نمونه از محتویات سکوم و تعداد ۷۰ نمونه کبد، مورد آزمایش قرار گرفت. تعداد ۱۰ نمونه از محتویات سکوم مثبت بودند که شامل ۱۴/۲ درصد از کل نمونه‌ها می‌باشد (۱۰ نمونه از ۷۰ نمونه). لازم به

شکل ۱- نتایج الکتروفورز محصولات PCR ژن 16S rRNA هلیکوباکتر پلوروم را نشان می‌دهد که در آن چاهک ۱ حاوی نمونه شاهد منفی، چاهک‌های ۲ تا ۹ حاوی نمونه‌های مثبت واجد باند ۴۴۷ جفت بازی و چاهک ۱۰ هم حاوی سایز مارکر ۱۰۰ جفت بازی می‌باشد.

جداسازی شدند (۱۴/۲ درصد از کل گله‌ها). در مقابل هیچ‌کدام از نمونه‌های کبد، در کشت میکروبی هم از نظر وجود هلیکوباکتر پلوروم مثبت نبودند. لازم به ذکر است که نتایج کشت میکروبی اعلام شده بر اساس خواص مورفولوژیکی و آزمایشات بیوشیمیایی مربوط

از طرف دیگر نتایج کشت میکروبی پس از طی مرحله غنی‌سازی اولیه، در مورد نمونه‌هایی که در آزمایش مولکولی مثبت تشخیص داده شده بودند نیز نشان‌دهنده مثبت بودن تعداد ۱۰ نمونه از ۷۰ نمونه محتویات سکوم بود (شامل ۱۴/۲ درصد نمونه‌های سکوم) که از ۲ گله از مجموع ۱۴ گله بررسی شده،

به هلیکوباکتر پلوروم ارائه شده که در جدول ۱ مشاهده می‌گردد.

جدول ۱- خصوصیات مورفولوژیکی، بیولوژیکی و بیوشیمیایی باکتری هلیکوباکتر پلوروم

تولید گاز H ₂ S	احیای	آلکالین فسفاتاز	هیدرولیز هیورات	DNAase	اوره‌آز	کانالاز	اکسیداز	بسیل گرم منفی خمیده
در محیط TSI agar	نیترات							
+	+	±	-	-	-	-	+	+

بودند و اما تمامی ۷۰ نمونه کبد در هر دو آزمایش ذکر شده، منفی بودند.

با توجه به نوظهور بودن بیماری ناشی از هلیکوباکتر پلوروم، مطالعات محدودی در خصوص بررسی آلودگی به باکتری مذکور، در طیور انجام شده است. در این ارتباط بورننس و همکاران در سال ۱۹۹۶ در تحقیقی مشخص کردند که ۴ درصد محتویات سکوم جوجه‌های گوشتی سالم و ۵۰ درصد محتویات سکوم مرغان تخم‌گذار در آزمایش PCR از نظر هلیکوباکتر پلوروم مثبت بودند که در مقایسه با نتایج مطالعه حاضر، آلودگی در محتویات سکوم جوجه‌های گوشتی کمتر (۴ درصد نسبت به ۱۴/۲ درصد) و در محتویات سکوم مرغان تخم‌گذار درصد آلودگی بالاتر (۵۰ درصد نسبت به ۱۴/۲ درصد) بوده است (Burnens *et al.*, 1996). همچنین آتابای و همکاران در سال ۱۹۹۸ در مطالعه‌ای دریافتند که ۶۰ درصد سکوم‌های منجمد (۹ نمونه از ۱۵ نمونه) و ۶۰ درصد لاشه‌های تازه از دو گله متفاوت آلوده به هلیکوباکتر پلوروم بودند که فراوانی آلودگی در سکوم نسبت به نتایج به دست آمده در مطالعه حاضر (۱۴/۲ درصد)، بیشتر بوده است (Atabay *et al.*, 1998). سیلن و همکاران هم در سال ۲۰۰۶ در مطالعه‌ای دریافتند، ۳۳/۶ درصد (۳۷ نمونه از ۱۱۰ نمونه) از نمونه‌های سکوم و ۳۶/۶ درصد (۷ گله

همچنین در نهایت یافته‌های مذکور مشخص کردند که نتایج کشت باکتریایی با نتایج آزمایش مولکولی انجام گرفته در تحقیق حاضر منطبق بوده است.

بحث و نتیجه‌گیری

هلیکوباکتر پلوروم باکتری گرم منفی است که از طیور گوشتی و تخم‌گذار و موارد انسانی دارای مشکلات گوارشی جدا شده است. باکتری مذکور در پرندگان و انسان قدرت ایجاد بیماری داشته و از عوامل بیماری‌های مشترک بین انسان و دام محسوب می‌گردد. وجود آلودگی در مقاطع مختلف پرورش و یا عملیات آماده‌سازی و فرآوری طیور به‌عنوان عامل ایجاد آلودگی ثانویه لاشه و فرآورده‌های طیور مطرح بوده و سلامت مصرف‌کنندگان را تهدید می‌کند (Stanley *et al.*, 1994; Zaroni *et al.*, 2007; Borges *et al.*, 2015).

بر اساس نتایج تحقیق حاضر، مشخص گردید که ۱۴/۲ درصد از نمونه‌های مربوط به محتویات سکوم جوجه‌های گوشتی دارای علائم آنتریت (۱۰ نمونه از ۷۰ نمونه) و نیز ۱۴/۲ درصد (۲ گله از ۱۴ گله) از گله‌های نمونه برداری شده، در آزمایش PCR و همچنین کشت میکروبی، از نظر وجود هلیکوباکتر پلوروم مثبت

از نمونه‌ها آلوده بودند (Hamada et al., 2018). جاود و همکاران در سال ۲۰۱۹، طی مطالعه‌ای در پاکستان با استفاده از روش کشت میکروبی و آزمون‌های شیمیایی، به بررسی آلودگی ۷۸ نمونه کبد به هلیکوباکتر پلوروم پرداختند که ۹۱ درصد نمونه‌ها مثبت بودند (Javed et al., 2019). جبلی و همکاران در سال ۲۰۲۰، در مطالعه‌ای شیوع آلودگی به هلیکوباکتر پلوروم را در نمونه‌های کبد عرضه‌شده در سطح شهر سمنان با روش کشت میکروبی و PCR بررسی کردند که نتایج مطالعه آن‌ها حاکی از آلودگی ۲۲ درصدی بود (Jebeli javan et al., 2020). ملاحظه می‌گردد که میزان آلودگی به‌دست‌آمده در نمونه‌های کبد در مطالعات اخیر ذکرشده، بیشتر از نتایج حاصله در این خصوص در مطالعه حاضر بوده، چراکه در پژوهش ما، با روش کشت میکروبی، از هیچ‌یک از نمونه‌های کبد، هلیکوباکتر پلوروم جدا نشد و نتیجه آزمایش PCR نیز در مورد آن‌ها منفی بود. البته از طرفی هم به نظر می‌رسد که نتایج حاصله از بررسی آلودگی کبد طیور، تا حدود زیادی هم‌سو با یافته‌های سایر محققین می‌باشد، چرا که در اکثر مطالعات ذکرشده در بالا، ملاحظه می‌گردد که میزان آلودگی کبد در مقایسه با محتویات سکوم، به مراتب کمتر بوده‌است.

به نظر می‌رسد عوامل مختلفی می‌توانند در بروز اختلاف در نتایج به‌دست‌آمده در تحقیقات فوق و یافته‌های پژوهش حاضر، دخالت داشته‌باشند. به‌طور مثال در استفاده از نمونه‌های تازه به‌جای نمونه‌های منجمد، احتمال جداشدن باکتری هلیکوباکتر پلوروم بیشتر می‌باشد و نیز دمای انجماد یا دمای بسیار بالا باعث از بین رفتن و مرگ باکتری می‌گردد (Takano et

al., 2015). از گله‌های جوجه‌گوشتی، آلوده به هلیکوباکتر پلوروم بودند که هم درصد آلودگی محتویات سکوم و هم درصد آلودگی گله‌ها بیشتر از نتایج به‌دست‌آمده در مطالعه حاضر (۱۴/۲ درصد) می‌باشد (Ceelen et al., 2006). در مطالعات دیگری زانونی و همکاران و نیز پیلون و همکاران در سال ۲۰۰۷ اعلام کردند، ۱۰۰ درصد محتویات سکوم مرغان تخم‌گذار و جوجه‌های گوشتی و نیز ۷۶/۴ درصد گله‌های بوقلمون در آزمایش PCR آلوده به هلیکوباکتر پلوروم تشخیص داده شده‌اند که در مطالعات مذکور میزان آلودگی نمونه‌های سکوم جوجه‌های گوشتی بیشتر از نتایج مطالعه حاضر (۱۴/۲ درصد) می‌باشد (Pilon et al., 2007; Zanoni et al., 2007). از طرف دیگر سیلن و همکاران در سال ۲۰۰۶ تعداد ۱۱۰ نمونه کبد را ابتدا به روش PCR آزمایش کرده و در ادامه از نمونه‌های مثبت PCR، کشت میکروبی انجام دادند که ۴/۶ درصد نمونه‌ها مثبت بودند (Ceelen et al., 2006). در مطالعه دیگری که توسط محمد و همکاران در سال ۲۰۱۰ در مصر صورت گرفته، شیوع هلیکوباکتر پلوروم در نمونه‌های کبد با استفاده از آزمایش PCR و کشت میکروبی بررسی و آلودگی ۴۷ درصدی مشاهده شده‌است (Mohamed et al., 2010). در مطالعه دیگری بهرو و همکاران در سال ۲۰۱۵ در اردبیل، به بررسی آلودگی نمونه‌های کبد و لاشه طیور مبتلا به آنتریت پرداخته و دریافتند که ۳/۵ درصد نمونه‌های کبد آلوده به هلیکوباکتر پلوروم بودند (Behroo et al., 2015). حامادا و همکاران در سال ۲۰۱۸ طی مطالعه‌ای در مصر، نمونه‌های اخذشده کبد مرغ گوشتی از کشتارگاه را مورد مطالعه قرار داده و گزارش کردند که ۶/۶ درصد

آلودگی گله‌ها، جایگزینی روش‌های سریع‌تر و دقیق‌تر همانند PCR بجای روش‌های قدیمی و سنتی کشت میکروبی که زمان‌بر و هزینه‌بر می‌باشند، پیشنهاد می‌گردد.

سیاسگزاری

اطلاعات ارائه شده در مقاله حاضر، از نتایج رساله دکتری تخصصی (کد رساله: ۱۰۲۳۲۳۲۷۵۴۲۲۵۶۸۴۸۰۰۴۱۶۲۶۴۵۶۸۲ نویسنده اول استخراج شده است. همچنین نویسندگان از زحمات آقای دکتر به‌آذین‌رخشان که در امر نمونه‌برداری و خانم مهندس امامی که در انجام آزمایشات مولکولی، و آقای دکتر رضایی از دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز بابت همکاری و کمک شایانی که داشتند، تقدیر و تشکر به عمل می‌آورند.

تضاد منافع

نویسندگان اعلام می‌دارند که هیچ‌گونه تعارض منافع‌ای ندارد.

1979). همچنین نوع محیط کشت انتخابی، ترکیبات استفاده‌شده در آزمایش PCR و محیط‌های کشت باکتریایی، مخصوصاً مکمل مورد استفاده در محیط کشت (خون لیزشده اسب و پلی‌میکسین B) و شرایط گرمخانه‌گذاری، از جمله انجام در دمای محیط و شرایط هوایی، در میزان موفقیت و درصد جداسازی باکتری مذکور تاثیر دارند (Ceelen *et al.*, 2006; Akhlaghi *et al.*, 2021). همچنین استفاده از فیلترهای سلولزی نیز با حذف باکتری‌های رقیب، به‌عنوان عامل بهبوددهنده بازیابی و حیات باکتری فوق مطرح می‌باشند (Zanoni *et al.*, 2007; Zanoni *et al.*, 2011; Borges *et al.*, 2015; Basharan Kahraman *et al.*, 2016).

مطالعه حاضر وجود آلودگی به هلیکوباکتر پلوروم را در گله‌های گوشتی تایید می‌کند و نیز مشخص کرد که روش کشت استفاده‌شده با استفاده از فیلتر غشایی، روشی مناسب برای جداسازی باکتری مذکور از محتویات سکوم و کبد بوده و از طرفی هم آزمایش PCR به عنوان روشی دقیق و حساس و مورد اطمینان برای تأیید قطعی این عامل بیماری‌زا می‌تواند مورد استفاده قرارگیرد. لذا در تحقیقات مربوط به بررسی

منابع

- Akhlaghi, H., Emadi chashmi, S.H. and Jebeli javan, A. (2021). Development of a novel and specialized cultivation method for isolating *Helicobacter pullorum* from chicken meat. *Iranian journal of veterinary research, Shiraz University*, 74(1): 76-80.
- Atabay, H.I., Corry, J.E.L. and On, S.L.W. (1998). Identification of unusual *Campylobacter*- Like isolates from poultry products as *Helicobacter pullorum*. *Journal of Applied Microbiology*, 84(6): 1017-1024.
- Basharan Kahraman, B., Metiner, K., Diresigirci, B., Chelik, B., Adiguzel, M.C., Bagcigil, A.F., *et al.* (2016). The effect of different storage temperatures and times on the viability of *Helicobacter pullorum*. *Kafkas University Veterinary Journal*, 22(3): 457-459.

- Behroo, sh., Javadi, A. and Rad, M.G. (2015). Helicobacter pullorum prevalence in patients with gastroenteritis in humans and chicken in the province of Ardabil in 2014. *Indian Journal of Fundamental Applied Life Science*, 5(2): 87-94.
- Borges, V., Santos, A., Correia, C.B., Saraiva, Menard, A., Vierira, L., Sampaio, D.A., *et al.* (2015). Helicobacter pullorum isolated from fresh chicken meat. Antibiotic resistance and genomic traits of an emerging foodborne pathogene. *Applied and Environmental Microbiology*, 81(23): 8155-8163.
- Burnens, A.P., Stanly, J. and Nicolet, J. (1996) *Campylobacters, Helicobacters and Related Organisms*. New York: Springer Sciences and Business Media, pp: 291-293.
- Ceelen, L.M., Decostere, A., Verschaeagen, G., Ducatelle, R. and Haesebrouc, K.F. (2005). Prevalance of Helicobacter pullorum among Patients with Gastrointestinal diseases and clinically healthy persons. *Journal of Clinical Microbiology*, 43(6): 2984-2986.
- Ceelen, L.M., Decostere, A., Van Den Bulck, K., On, S.L.W., Baele, M., Ducatelle, R., *et al.* (2006). Helicobacter pullorum in chickens, Belgium. *Emerging Infectious Diseases*, 12(2): 263-267.
- Ceelen, L.M., Decostere, A., Chiers, K., Ducatelle, R., Maes, D. and Haesebrouck, F. (2007). Pathogenesis of Helicobacter pullorum infection in broilers. *International Journal of Food Microbiology*, 116(2): 207-213.
- Fox, J.G., Dewhirst, F.E., Shen, Z., Feng, Y., Taylor, N.S., Paster, B.J., *et al.* (1998). Hepatic Helicobacter species identified in bile and gallbladder tissue from Chileans with chronic cholecystitis. *Gastroenterology*, 114(4): 775-763.
- Galal Abdel Hameed, K. and Sender, G. (2011). Prevalence of Helicobacter pullorum in Egyptian hens eggs and in vitro susceptibility to different antimicrobial agents. *Animal Science Papers and Reports*, 29(3): 257-264.
- Hamada, M., Elbehiry, A., Marzouk, E., Moussa, I.M., Hessain, A.M., Alhaji, J.H., *et al.* (2018). Helicobacter pylori in a poultry slaughterhouse: prevalence, genotyping and antibiotic resistance pattern. *Saudi journal of biological science*, 25(6): 1072-1078.
- Hassan, A.K., Shahata, M.A., Refaie, E.M. and Ibrahim, R.S. (2014). Pathogenicity testing and antimicrobial susceptibility of Helicobacter pullorum isolates from chicken origin. *International Journal of Veterinary Science and Medicine*, 2(1): 72-77.
- Jamshidi, A., Bassami, M.R., Salamati, H. and Mohammadi, S. (2014). Isolation and identification of Helicobacter pullorum from cecal content of broiler chickens in Mashhad, Iran. *Iranian Journal of Veterinary Research, Shiraz University*, 15(2): 179-182.
- Javed, K., Gul, F., Abbasi, R., Zaidi, R.A., Noreen, Z., Bokhari, H., *et al.* (2019). Prevalence and role of type six secretion system in pathogenesis of emerging zoonotic pathogen Helicobacter pullorum from retail poultry. *Avian Pathology*, 48(6): 557-563.
- Jebeli javan, A., Emadi chashmi, S.H., Staji, H. and Akhlaghi, H. (2020). Comparison of culture and PCR method in prevalence of Helicobacter pullorum isolated from chicken liver samples and determination of antibiotic resistance profile of the isolates. *Journal of Veterinary Microbiology*, 16(2): 73-83.
- Mohamed, M., Ragab, I., Shahata, M. and EI-Refaie, M. (2010). Helicobacter pullorum among poultry in ASSIUT Egypt: Genetic Characterization, Virulence and MIC. *International Journal of Poultry Science*, 9(6): 521-526.
- Parente, M.R., Monteiro, J.T., Martins, G.G. and Saraiva, L.M. (2016). Helicobacter pullorum induces nitric oxide release in murine macrophages that promotes phagocytosis and killing. *Microbiology*, 162(3): 503-512.
- Pilon, C., Prouzel-Mauleon, V., Menard, A. and Megraud, F. (2005). Development of a real-time quantitative PCR specific to Helicobacter pullorum. Thirteenth international workshop on Campylobacter, Helicobacter and related organisms (CHRO). Abstracts of scientific Presentations, Sep 4-8th, Gold coast, Queensland, Australia, pp: 62.
- Stanly, J., Linton, D., Burnens, A.P., Dewhirst, F.E., On, S.L.W., Porter, A., *et al.* (1994). Helicobacter

pullorum sp.nov.-genotype and phenotype of a new species isolated from poultry and from human patients with gastroenteritis. *Microbiology*, 140(12): 3441-3449.

- Steele, W.T. and McDermott, S.N. (1984). The use of membrane filters applied directly to the surface of agar plates for the isolation of campylobacter jejuni from feces. *Pathology*, 16(3): 263-265.
- Steinbruckner, B., Haerter, G., Pelz, K., Weiner, S., Rump, G.A., Deissler, W., *et al.* (1997). Isolation of *Helicobacter pullorum* from patients with enteritis. *Scandinavian Journal of Infectious Diseases*, 29(3): 315-318.
- Takano, M., Yasin, M. and Shibasaki, I. (1979). Bacteriological effects of freezing with chemical agents. *Journal of Food Science*, 44(1): 112-115.
- Zanoni, R.G., Rossi, M., Giacomucci, D., Sanguinetti, V. and Manfreda, G. (2007). Occurrence and antibiotic susceptibility of *Helicobacter pullorum* from broiler chickens and commercial laying hens in Italy. *International Journal of Food Microbiology*, 116(1): 168-173.
- Zanoni, R.G., Piva, S., Rossi, M., Pasquali, F., Lucchi, A., De Cesare, A., *et al.* (2011). Occurrence of *Helicobacter pullorum* in Turkeys. *Veterinary Microbiology*, 149(3-4): 492-496.